

WATBLAD

EDITO

Het schooljaar is weer voorbijgevlogen!

Het gaat precies elk jaar vlugger en vlugger.

Volgende week donderdag, 9 juni, sluiten we het werkjaar feestelijk af met onze jaarlijkse barbecue op Trienenkant. Er zijn momenteel 163 deelnemers ingeschreven.

Wij hopen dat de weergoden ons gunstig gezind zijn.

Natuurlijk mag het eens goed regenen, na zo'n lange periode van droogte, de landbouw snakt er naar maar a.u.b. niet op onze barbecuedag!

Wij verdienen een zonnige en vooral droge dag. Dat moeten die weergoden nu toch wel weten zeker! Wij willen immers onze vrijwillige lesgevers, het bestuur en de helpers die dag in het 'zonnetje zetten', 't WAT biedt hen dit feest aan.

Wij rekenen dan op zon, voilà zo simpel is dat!

't Zal hopelijk weer een bijzonder gezellig feest worden.

Van feesten gesproken!

Zaterdag, 3 september: groot jubileumfeest Marc Decroos.

Marc zal het zeker appreciëren als er een grote delegatie van 't WAT aanwezig is op zijn feest. Marc houdt van feesten, dat weten we al langer en hoe meer zielen hoe meer vreugd! Je leest meer over dit feest op blz. 18 van dit WATblad.

Heel wat cursusgroepen brengen weer verslag uit van hun 'interne keuken':

- De country dansers leven zich uit en hebben veel lof voor hun lesgeefster.
- De creatievelingen breien, naaien, knutselen en maken veel plezier.
- De cursisten Duits van Stefaan Engels vertellen hoe zij in een gezellige sfeer, met de nodige humor, de Duitse taal onder de knie trachten te krijgen.
- De lerares kunstgeschiedenis is geïmponeerd door 'onze' oude abdij, wat een eeuwen oude geschiedenis gaat er achter deze muren schuil?
- Meditatie kan je leren, Annie Eysermans citeert 10 belangrijke vragen over meditatie.
- Spiegelogie: gewoon wat meer leren genieten van het leven, alles 'zit in jezelf'.
- Een pottenbakster van donderdag vertelt hoe zij al minstens 15 jaar van de partij is.
- 'Wat is kunst en wie is kunstenaar': een debat bij de houtsnijders waar zij niet uit geraken.
- Hilde en enkele van haar cursisten vertellen over de tentoonstelling van 15 mei II.
- De fietsers: op bedevaart naar Scherpenheuvel.
- Een verhaal over hoe een klein winkeltje groot werd: 30 jaar wereldwinkel.
- Het nieuwe reisprogramma heeft weer heel wat te bieden, kies maar uit!

Veel leesplezier en een aangename vakantie,

Greet

COUNTRY LINE BEGINNERS

Dinsdagnamiddag, WAThuis Trienenkant, o.l.v. Josephine Verhoeven

Hallo, ik heet Josephine
Elke dinsdagnamiddag vliegen wij erin
Al mijn dames verdienen veel lof
Want dankzij hen is onze groep zo tof
Waarom zij volgend jaar willen blijven
Laat ik hen hier nu schrijven.

☞☞ Een echte verjongingskuur dat country dansen! De eerste keer ben je moe en stijf, maar na enkele keren sta je mee te springen als een jong meisje! Iederéén! Ongeacht de leeftijd. Niemand wordt uitgesloten of uitgelachen. Ook dankzij onze fantastische lerares, Josephine, die iederéén het gevoel geeft dat zij erbij hoort. (Gerda)

☞☞ Wil je eens echt een ander mens zijn, kom dan dansen bij Josephine het is er reuze fijn!!

☞☞ Country dansen heb ik altijd al leuk gevonden, en bij het WAT hebben we een toffe lesgeefster!

☞☞ Ik heb een nieuwe hobby gevonden die ik heel graag doe!! Country-dance! Ik vind het een toffe sfeer in onze groep en ook een heel goede lesgeefster, ik ga met plezier erheen en hoop dat ik dat nog lang kan doen! Goed voor de conditie .

☞☞ Olijke vrolijke bende. De lesgeefster is begaan met ieder van ons. Heel leuk.

☞☞ Country dans!! Een gezellige troep JONG en OUD! Een prima lerares! De muziek doet onze benen en voetjes van links naar rechts zwieren. We blijven fit en gezond: LEVE DEN DANS en ONZE GROEP!

☞☞ Country en line dance
Is plezant
Een goeie groep, een goeie sfeer
Wat willen we nog meer
Met onze lesgeefster Josephine
Hebben we er veel plezier in
We luisteren naar haar HEEL GOED
En dat geeft ons weer MOED
Om volgend jaar verder te gaan
En zien hoever we dan zullen staan

CREATIEF VEERLE

Maandagnamiddag, Veerle sporthal, o.l.v. Vera Vandepaer.

Het cursusjaar loopt weer stilaan op zijn eind, tijd dus om eens terug te blikken. We hebben niet stilgezeten en hebben weer erg genoten van de lachwekkende situaties die wij hier meemaken.

Zo zijn wij te weten gekomen dat de nieuwste modetrend uit Tessenderlo komt: volgend jaar draagt iedereen twee verschillende schoenen. Toen twee cursisten zich aan 't klaarmaken waren om naar een gebedswake te gaan, kwam er een kleine modeshow aan te pas.... Toen ze na de gebedswake nog een laatste groet gingen brengen, kwamen ze tot de ontdekking dat eentje van de twee, twee verschillende schoenen aan had wat veel bekijks opleverde.

Op een dag was iemand zijn 'vals gebit' kwijt, dus nam ze haar reserve gebit en zo rond 15 u voelde ze plots dat er iets raars zat onder haar bloes.... Inderdaad haar gebit was in haar décolté gegleden, een lachwekkende situatie!

We hebben ook een dichteres in onze groep en dat leverde volgend gedicht op:

I k hou van iemand die weet dat hij
Niet alles weet en er ook voor uitkomt
I k hou niet van hoogmoedige mensen
Het zijn geen goeie mensen en zeker
Geen goede vrienden.
I k hou van iemand die zijn eigen wijsheid
Kent en erkent en er ook weet mee te leven.

Tegen Kerstmis werd er weer een jaarlijks feestje georganiseerd maar spijtig genoeg heeft de sneeuw onze plannen in de war gestuurd. Er werd echter niet lang getreurd, de geschenkjes waren ingepakt en er werd vlug een nieuwe datum vastgelegd. Het werd een gezellig feest, de sfeer zat er goed in.

Eén van de drie zussen had een liedje gemaakt en het werd door hun drieën in koor opgevoerd. Iedereen met een verantwoordelijkheid werd in de bloemetjes gezet, ook de gastvrouw en -heer werden niet vergeten. Zij kijken trouwens uit naar onze feestjes omdat er steeds zoveel ambiance is.

Soms zijn er ook mindere momenten, als er verdriet is in de een of andere familie dan wordt er spontaan getroost en meegeleefd met de mensen die met ziekte of afscheid te maken hebben.

Wij hebben ook een nieuwe cursus nl. tonggym. Een hele les babbelen en terwijl toch een sjaal breien, nl. 1 stuk in het ganse jaar, maar die wordt dan wel door een vrijwilliger gemaakt. Ja want het is toch moeilijk om twee dingen tegelijk te doen. Wij vragen ons af wat nu eigenlijk het meest vermoeid is, het zien breien of het vertellen.

Maar zoals reeds gezegd, wij hebben weeral mooie dingen gemaakt en dit dankzij de inzet van onze lesgeefster en daarom zeggen we met z'n allen: dikke proficiat Vera, omdat je weeral gezwoegd hebt om nieuwe dingen uit te proberen en ze aan ons met veel geduld te leren.

J.T.

CREATIEF OOSTERWIJK

Dinsdagvoormiddag, Klokkenhof Oosterwijk, o.l.v. Ria Peeters.

Hallo,

Hier zijn we weer, het team van Oosterwijk!

Bij het ontbreken van de vliegende reporter die vorig jaar beschikbaar was, moeten we het nu zelf doen, geen gemakkelijke opdracht, maar we gaan ons best doen.

De dinsdagmorgen begint hier met een opwekkende 'goedemorgen' door iedereen, daarna een kopje koffie. Als er iemand jarig is, wordt dat ook uitgebreid gevierd.

Wij werken niet met bepaalde handwerkthema's, er is veel variatie in ons werk, niets moet, alles kan : parelboompjes, patchwork, kruisjessteek, breien, verstelwerk, plastik canvas (?) enz. Op aanvraag wordt er zelfs computerles gegeven.

Met Kerstmis en Pasen worden er themastukken gemaakt door diegenen die dat willen, hier is het niet van moeten maar van mogen.

Gespreksonderwerpen zijn er genoeg, het huwelijk van prins William en zijn Kate wordt hier druk besproken, veel commentaar ook op de kleding van de gekroonde hoofden.

Sinds enkele jaren hebben wij ook een zeer goede zaalverantwoordelijke, dat is in het verleden wel anders geweest.

Wij gaan het jaar afsluiten met een gezellig samenzijn, een etentje en een drankje.

Het team van Oosterwijk

DUI TS 2

Dinsdagnamiddag, WAThuis Abdij, o.l.v. Stefaan Engels.

Stefan Engels gibt uns auch das zweite Jahr den Kurs Deutsch.
Auf eine korrekte Weise und gegen ein angenehmes Tempo lernen wir die Verwendungen von dem Nominativ, dem Akkusativ und dem Dativ, Verbformen usw.
Kurz gesagt, die ganze Grammatik.

Das Vokabular wird natürlich auch oft angefordert, und ... jede Woche ein Diktat!
So bekommen wir gute Deutschkenntnisse.

Wer dachte es sei langweilig, hat falsch gedacht.
Gemütlich und mit Humor genießen wir die Literatur von Goethe, E.F. Mörike aber auch die Lieder von Peter Maffay, "Du allein kannst mich versteh'n" wenn man solche Unterrichtsstunden mitmacht.
Auch die Märchen unserer Kinderzeit kommen an der Reihe.

Am Ende plaudern wir über verschiedene Themen, "Schuss" ist die Basis.
"Schluss mit Schuss" ist das Zitat der Woche um den Dienstag zu beenden.
Und mit: " Bis nächste Woche" freuen wir uns wieder auf die nächste Stunde.

Voor wie het niet begrepen heeft:

Stefaan Engels geeft ons ook het tweede jaar Duits .

Correct en tegen een aangenaam tempo leren wij het gebruik van de nominatief, de akkusatief, de dativ, werkwoordsvormen, enz. , kortweg, de hele grammatica .

Natuurlijk wordt ook de woordenschat regelmatig opgevraagd en ... elke week een dictee! Zo krijgen wij stilaan de Duitse taal onder de knie.

Wie dacht dat het er saai aan toe gaat, is verkeerd.
Gezellig en met de nodige humor genieten wij van literatuur met o.a. Goethe, E.F. Mörike of zelfs de songs van Peter Maffay. "Du allein kannst mich versteh'n " als je zo'n lesmomenten meemaakt.
Ook de sprookjes uit onze kindertijd komen aan de beurt.

Steeds eindigen wij met conversatie over verschillende thema's, waarbij 'Schuss' de basis vormt.

"Schluss mit Schuss" is dus een wekelijks citaat om de dinsdagnamiddag te beëindigen.
En met: "Tot volgende week!" kijken wij uit naar de volgende les.

KUNSTGESCHIEDENIS

Vrijdagvoor- en namiddag, 14-daags, WAThuis Abdij, o.l.v. Alma Van der Pas.

Abdijen. Ze imponeren. Niet alleen door hun dikwijls gesloten architectuur maar ook omdat ze een directe tastbare vorm zijn van leven in communiteit. Een wereld op zich. Smeltpunt van contemplatie, arbeid, studie en gebed.

Sinds januari jl bekruipt me twee keer maandelijks, telkens opnieuw dat gevoel van zodra, en na de zoveelste wegbocht, de Tongerlose toren boven de bomen zichtbaar wordt.

Als ik nu binnenrijd, dan is het alsof ik eeuwenlange onschatbare rijkdom aan allerlei met de voeten betreed. Ik voel me een beetje indringer, ik in mijn autootje. Dat laatste dé icoon van hedendaagse realiteit tussen gebouwen die eeuwen en eeuwen geschiedenis zouden kunnen vertellen...

Zal ik dan maar vertellen over hoe Maria, heel heel lang geleden, werd voorgesteld? En hoe haar houding met haar Kind ook een aparte benaming kreeg in het Vroege Christendom van Constantinopel?

Met dit vaste voornemen ontmoette ik een kleine vijftig cursisten die hun kennis over de Kunst (met de grote K) willen aanscherpen. Toffe, sympathieke en erg geïnteresseerde mensen die me gelukkig maken door hun eigen gedrevenheid en liefde voor de Kunst.

Ik doe mijn best en weet dat er op een zeer korte afstand twee grote meneren me wel eens zouden kunnen viseren: Leonardo Da Vinci en Andrea Solario, de eerste ontwerper van het origineel in Milaan en de tweede, de uitvoerder van de eigentijdse replica van het Laatste Avondmaal hier vlakbij.

À propos, zal ik u eens iets vertellen over Da Vinci? Die was ook zo ook onvoorstelbaar gedreven in zijn kunst.

Zo wou hij voor een opdracht een monster schilderen dat hij zou samenstellen uit onderdelen van bestaande afschrikwekkende dieren. Daarvoor had hij er niets beter op gevonden dan zichzelf dagenlang op te sluiten met allerlei (hopelijk dode) gruwels: slangen, hagedissen, krekels, vleermuizen, vlinders, sprinkhanen. Leonardo deed er zo lang over tot hij het niet meer kon houden van de stank...

Ja, voor de Kunst moet je wat over hebben.

Ars vos salutat!

Alma

MEDITATIE

Dinsdagvoormiddag, WAThuis Abdij, o.l.v. Annie Eysermans.

'Mediteren kun je leren'

Auteur: Stefanie Van den Broeck

'Sluit je ogen. Je zit op een onbewoond eiland, je hoort alleen het ruisen van de zee. Maak je hoofd nu helemaal leeg en focus alleen op dat ruisen.' Tot zover het clichébeeld, maar hoe werkt het nu echt? Tien vragen over mediteren, los van alle zweverigheid.

1. Wat is meditatie nu eigenlijk?

Wie bij mediteren denkt aan een ontspannen lichaam - het liefst in lotushouding - en een brede glimlach, moeten we teleurstellen. Dat is een vals beeld dat té vaak wordt opgehangen in de media, aldus Björn Prins van het Instituut voor Training van Aandacht en Meditatie (I TAM). 'Eigenlijk bestaan er twee vormen van meditatie. Ten eerste is er concentratiemeditatie, waarbij je je hele focus legt op één punt en al de rest lijkt te verdwijnen, waardoor je in een soort 'flow' terechtkomt. Dat is prima tijdens het mediteren zelf, maar het valt heel moeilijk toe te passen bij acute stress. In onze Westerse samenleving is de tweede vorm handiger: inzichtmeditatie. Daarbij observeer je wat er in en rond je gebeurt en neem je er vervolgens afstand van. Stel: je hoort een geluid dat je storend vindt. Dan observeer je je eigen gedachten en zie je in dat het alleen om horen draait, de irritatie maak je er zelf bij. Zo kan je er ook afstand van nemen.'

2. Waarom zouden we in hemelsnaam mediteren?

Veel mensen hopen dat ze door te mediteren helemaal 'zen' zullen worden, maar volgens Björn Prins is dat gewoon een modewoord. Dat wil niet zeggen dat mediteren zinloos zou zijn. 'Het is de ideale manier om je vrijheid te vergroten. Je laat je niet domineren door wat er in je leven gebeurt, maar je beslist zelf hoe je ermee omgaat. Verdriet, stress en pijn horen sowieso bij het leven, maar als je je daarover opwindt, dan ontstaat er 'double trouble': er is niet alleen het verdriet zelf, maar ook nog eens die negatieve gevoelens. Door te mediteren leer je om te gaan met die gevoelens, waardoor je als persoon sterker wordt.'

3. Worden we er gelukkiger van?

Als we Björn Prins mogen geloven, maakt meditatie het leven voller. 'We maken allemaal onprettige dingen mee in het leven. De meeste mensen proberen daarmee om te gaan door zich helemaal af te sluiten. Ze racen door het leven, op automatische piloot. Daardoor verdoven ze zichzelf en worden ze dus minder gevoelig voor pijnprikkels.'

Maar ook voor mooie prikkels, zoals de prachtige ogen van hun partner, hun lachende kinderen of de geur van versgemaaid gras. Door te mediteren leer je dat échte levenskwaliteit in die kleine dingen zit.'

4. Is het gezond?

Zeker weten, stelt dr. David Dewulf van het Instituut voor Aandacht & Mindfulness. Er is zelfs wetenschappelijk onderzoek gevoerd naar de positieve effecten van mindfulnessstraining. 'Eén ding staat vast: stress is niet gezond. En mediteren is er net op gericht om de nefaste effecten van stress op onze gezondheid te bestrijden en onszelf weer in evenwicht te brengen. Onlangs heeft het Universitair Ziekenhuis Gent een onderzoek gevoerd naar de effecten van mindfulness bij mensen die al drie of meer depressies hadden doorgemaakt. Door die meditatie werd de kans op herval veel kleiner. Daarnaast blijkt uit ander onderzoek dat het stresshormoon cortisol daalt bij mensen die mediteren, waardoor ze dus minder stress hebben. En ook voor mensen met chronische pijn brengt het meer levenskwaliteit, ze slapen bijvoorbeeld beter.'

5. Kan iedereen het leren?

Björn Prins ziet toch grote verschillen tussen zijn 'leerlingen'. 'Enerzijds zijn er de topmanagers die met veel stress kampen, maar ook mensen met pijnproblemen, MS-patiënten bijvoorbeeld. Die zijn meestal heel gemotiveerd om iets aan hun problemen te doen en behalen dan ook bijzonder mooie resultaten. Maar anderzijds werk ik ook met 'gewone mensen' die eens willen zien wat mediteren nu precies inhoudt. Bij hen zijn de resultaten niet zo indrukwekkend omdat er minder nood is en er dus ook minder hard wordt getraind. Mediteren is geen vrijblijvende hobby, het is hard werken. Eigenlijk is het zelfs helemaal niet leuk. Er is weinig romantisch aan om 's ochtends een halfuur vroeger uit bed te komen om op je meditatiekussen te kruipen. Maar als je doorzet, kan het wel je leven veranderen.'

6. Hoe maak je je hoofd leeg?

Dat is nog zo'n misvatting, zegt Björn Prins. 'We worden levenslang getraind om te denken, dus is het een illusie dat je die gedachten zomaar zou kunnen stilzetten. Maar je kunt er wél anders mee omgaan. Er is namelijk een gigantisch verschil tussen boos zijn en boosheid observeren. In dat laatste geval heb je de vrijheid om ermee om te gaan zoals je zelf wil.'

7. Staat meditatie helemaal los van religie?

Ja en nee, aldus Björn Prins. 'Meditatie is al 2.600 jaar oud en is destijds ontstaan vanuit de boeddhistische traditie. Volgens Boeddha moeten we aandacht hebben voor vier velden: het lichaam, de gevoelens, de geest en de objecten van de geest. Pas veel later, toen men meditatie in een medische context begon te gebruiken - voor mensen met chronische pijn of depressie - is het religieuze aspect 'eruit gefilterd', om ervoor te zorgen dat het niet te zweverig overkwam.'

8. Kunnen kinderen ook mediteren?

Zeker, vindt Virginie Vandaele. Zij werkt al jaren als mindfulnesstrainer voor volwassenen en stond mee aan de wieg van Kiddy Minds. 'Onze trainingen zijn specifiek gericht op kinderen vanaf zeven jaar. Bij ons leren ze meer aandacht te krijgen voor hun lichaam, hun emoties en gevoelens. Eigenlijk kunnen kinderen dat uit zichzelf al beter, omdat ze nog veel meer 'lichaam' zijn dan 'hoofd'. Maar in onze maatschappij moeten ze steeds sneller met hun hoofd gaan werken. Wij proberen die twee dingen weer in evenwicht te brengen. Dat doen we met speelse beelden, zoals storm op zee: bovenaan is alles heel woelig, maar op de bodem blijft het rustig. Dat is in het leven ook zo. Gedachten noemen we 'denkwolkjes', die je niet altijd moet geloven.'

9. Is mindfulness een vorm van meditatie?

Absoluut! Björn Prins, die trainingen geeft in mindfulness, legt uit wat het precies is. 'Bij mindfulness leer je aandacht te geven aan datgene wat er is, als het er is en zolang het er is. En dat alles met een milde, open houding. Het is dus niet alleen een techniek, maar ook een attitude: je aanvaardt wat er rondom je gebeurt, vol geduld en vertrouwen. Stel je voor dat je op een luchthaven zit en je vlucht een uur vertraging heeft. Bij de meeste mensen roept dat frustratie en boosheid op. Maar je kunt die gevoelens ook gewoon opmerken en dan heel bewust beslissen hoe je daarmee omgaat. Door je te ontspannen en een wandelingetje te maken, bijvoorbeeld.'

10. En wat is trance?

Dat is een mogelijk gevolg van meditatie, maar wel iets helemaal anders dan wat er bij mindfulness wordt nagestreefd, aldus Björn Prins. 'Als je héél lang aan concentratiemeditatie doet - focussen op één punt waardoor al de rest verdwijnt - dan kun je in een trance verdwijnen. Je verliest dus eigenlijk je eigen gedachten en gevoelens. En dat is nu net wat we bij mindfulness willen vermijden. Daar word je net heel wakker van, overbewust zelfs. Zodat je goed kan observeren wat je gevoelens zijn en bewust kunt beslissen hoe je daarmee omgaat.'

Mediteren kan je dus leren.

Dinsdagvoormiddag in 'tWAThuis in de Abdij.

SPIEGELOGIE

Vrijdagnamiddag, WAThuis Abdij, o.l.v. Roland Vanderstukken

Zopas is er bij mij thuis weer een workshop spiegelologie doorgegaan. Het deed deugd om het nog eens allemaal te horen. Om het nog eens terug uitgelegd te krijgen van hoe het nu eigenlijk in elkaar steekt. Spiegelologie!

Als je het allemaal zo hoort vertellen, dan lijkt het weer zo simpel. En het is ook simpel, maar tegelijkertijd vraagt het aandacht, focus, moed en durf en vooral veel, heel veel geduld met jezelf om die simpele spelregels, die Spiegelologie eigenlijk zijn, toe te passen in je dagelijks leven.

Waarom?

We zijn zo geconditioneerd door onze opvoeding en al onze ervaringen die we een leven lang hebben opgestapeld dat het vastgeroeste patronen en wegen zijn in onze denkwereld. Het vraagt toch wel wat oefening om, zoals Roland het uitdrukt, de karrensporen op een ander spoor te krijgen. Een spoor dat ons helpt om gewoon wat meer van het leven te genieten, dan we tot nu toe al doen of dat ons meer innerlijke vrijheid geeft om voor die dingen in het leven te gaan die ons vreugde schenken. Om te kunnen voelen hoe heerlijk het is om gewoon maar eens te zijn. Om niet meer te moeten. Ondertussen ligt de cursus al bijna een jaar en een half achter de rug en zijn we wekelijks aan het oefenen in een fanclub. Een groep van gelijkgestemde zielen, die er voor kiezen om elkaar onvoorwaardelijk te steunen in het zijn wie we zijn, in het zien van de perfectie van dat wat NU is.

Nu ik deze woorden zo opschrijf komt er terug in mijn hoofd hoe ik heel lang geleden als jonge twintiger, ergens een kaart zag met daarop de foto van een baby en met de tekst: "Gelukkig is hij die mag zijn zoals hij is". Wie van ons is dat nog echt?

Het samenkomen in de fanclub is een grote ondersteuning in dat weer terugvinden. Niet bereiken, terugvinden. Want het is er, allemaal, alleen zijn we dat in de loop van het leven vaak vergeten.

Het is geen vruchteloos oefenen geweest. Ook al lijkt het soms de processie van Echternach.

Voor mij betekent Spiegelologie ook eindelijk een echte, praktische, bruikbare manier om op een ludieke manier bezig te zijn, met wat vaak in andere opleidingen of therapieën zo moeizaam te verwerven lijkt of toch zo serieus is. En er komt bovendien nog bij bovenop: je wordt leider van je eigen leven. Het zoeken naar oplossingen buiten jezelf, stopt.

"Alles zit in mezelf".

Eerst moeilijk om te leren zien, nog moeilijker om te aanvaarden, maar eens je het inzicht door hebt, een waardevol hulpmiddel in je proces naar 'echt vrij zijn'.

“Voelen, want met het verstand alleen kom je er niet”.
Dat is de slogan van Spiegelogie.

Meer en meer leren bewust te voelen.

Ondertussen is Roland bezig met Spiegelogie een nog ruimer spectrum te geven door er Mindfullnes aan te koppelen. Nog meer leren stilstaan bij wat er NU is. Nog meer kleine leuke oefeningen om te leren 'ZIJN' of met andere woorden, LEVEN.

Want 'leven' we eigenlijk wel? Of worden we 'geleefd'?

Boeiende dingen om mee bezig te zijn.

In september start in het WAT een volledige cursus Mindfullnes. Meer info op de website van Roland Vanderstukken of info bij het Wat.

Zin in de ondersteuning van een fanclub en woon je dichterbij Schriek, mag je ook mij altijd contacteren. Bij het Wat hebben ze mijn gegevens.

Dikke knuffel
Rachel

FAMILIENIEUWS

GEBOORTES:

- Op 7 april 2011 is Wannes geboren, kleinzoon van Lisette Gijbels, cursiste pottenbakken/boetseren.

- Mia Raeymaekers, lesgeefster massage, cursiste voetreflex is driemaal oma geworden: op 15 november 2010 is Ferre geboren, op 8 april Elina en op 9 mei Nina.

OVERLIJDENS:

- Op 3 april is Armand Wijnants overleden, schoonbroer van Viane Gepts, cursiste creatief Veerle.

- Josephine Verwerft is overleden, schoonzus van Mag Van Loy, cursiste bloemschikken, kant en handwerk.

POTTENBAKKEN/BOETSEREN

Donderdagvoormiddag, WAThuis Abdij, o.l.v. Maria Mertens en Simonne Van Hoof.

Hoelang ik hier al naartoe kom, weet ik niet precies.

Minstens 15 jaar en toch is het net alsof het gisteren was.

Ik herinner mij wel dat ik er direct 'thuis' was .

Er gingen er weg en er kwamen erbij , en toch bleven we in al die jaren een leuke en echte groep.

Onze twee toffe juffen Maria en Simonne hebben ons perfect in de hand.

Er is respect voor ieder zijn kunnen, en een luisterend oor voor ieder zijn verhaal.

En onze twee mannen in het vrouwelijke gezelschap passen zich goed aan,

Niet dat ze een andere keuze hebben maar ik hoor ze niet klagen.

Last but not least: buiten het koffiekletsen, recepten uitwisselen, verjaardagen vieren, de nieuwste roddels analyseren, de bisschop ontvangen enz.....worden er hier ook prachtige stukken zowel gedraaid als geboetseerd .

We zijn fier op onszelf , mag het ????????????

Natuurlijk mag het!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Zolang deze spirit in onze groep zit,

Zolang wij elkaar waarderen om hoe en wat we zijn ,

Zolang zal het geitenkot op donderdag altijd bezet zijn .

Groetjes van de vrolijke , vrolijke vrienden van donderdag

Hilda

REIZEN MET 'T WAT

IN SAMENWERKING MET FIRMA DE DUI NEN

Met de regelmaat van de klok worden er diverse uitstappen georganiseerd door een erkende busmaatschappij in samenwerking met 't Westels Atelier. De uitstappen staan voor iedereen open, ook voor mensen die geen cursussen volgen.

Inschrijven voor een reis kan je bij Gerda Verheyen, verantwoordelijke voor de reizen, tel. 014/23.40.60 of gsm 0477/41.49.19. Je bent pas ingeschreven als je betaald hebt. Betalen en je instapkaart ontvangen kan je op het secretariaat van 't Wat in de Abdij, op Trienkant of op de andere afdelingen. Je kan ook betalen via de bank door storting van het bedrag op rekeningnummer BE17 0011 4707 5621 en desbetreffende reis en datum vermelden, dit wel telefonisch aan Gerda melden.

Annulering:

- meer dan 3 weken te voren: je krijgt je geld volledig terugbetaald.
- minder dan 3 weken te voren: de gemaakte onkosten worden niet terugbetaald.

PROGRAMMA 2011-2012

Vrijdag 7 oktober 2011: markten en winkelen te Maastricht

De stad heeft een lange geschiedenis, die teruggaat tot in de Keltische tijd, voor het begin van de huidige jaartelling. De geschiedenis weerspiegelt zich in het historische stadscentrum met verschillende Romaanse en andere stijkerken en de vele pleinen. Het bekendste plein is het Vrijthof, gelegen nabij de Servaaskerk, die vernoemd is naar de heilige Servatius, de beschermheilige van het vanouds katholieke Maastricht.

Tegenwoordig heeft Maastricht vooral het imago van een bourgondische stad, waar het goed winkelen en recreëren is. Dankzij de aanwezigheid van een universiteit en een hogeschool is het ook een studentenstad.

Vertrek abdij: 9.00 u Terug abdij: 19.00 u Prijs: € 13

Vrijdag 18 november 2011: winkelen te Utrecht

Utrecht heeft een compacte en sfeervolle binnenstad. De oude gebouwen en pittoreske straatjes vormen een prachtig decor om een dagje te winkelen. Zeer bijzonder aan de Utrechtse grachten is de mogelijkheid om af te dalen naar de werfkelders, en zo onder straatniveau te wandelen. Utrecht telt na Amsterdam en Maastricht het grootste aantal rijksmonumenten van alle steden in Nederland.

Vertrek abdij: 7.45u Terug abdij: 20.00 u Prijs: € 17

Vrijdag 9 december 2011: Kerstmarkt te Aken

De kerstmarkt van Aken – de charme van feestelijke kerstkraampjes in de omgeving van de markt en het stadhuis. Ieder jaar opnieuw tijdens de periode voor kerstmis veranderen de pleinen en steegjes in de omgeving van het Akense stadhuis in een sfeervol paradijs van schitterende lichtjes en prachtige kleuren, feestelijke klanken en verleidelijke (aangename) geuren. De charme van de feestelijk en liefdevol opgebouwde kerstkraampjes betovert kleine en grote kinderen; het uitgebreide aanbod aan mooie en originele, degelijke en kostbare voorwerpen laat kleine en grote hartenwensen in vervulling gaan. Geen wonder dus, dat de Akense kerstmarkt lang een absolute "must" is geworden.

Vertrek abdij: 9.00 u Terug abdij: 20.00 u Prijs: € 17

Vrijdag 2 maart 2012: markten en winkelen te Breda

Breda, een sprankelende, gezellige Brabantse stad met een sfeervol, historisch stadshart. Uitgeroepen tot Beste Binnenstad van Nederland. Het rijke verleden (Breda is Nassaustad bij uitstek!) en het bruisende heden gaan er naadloos in elkaar over. Kom trendy winkelen, bewonder de prachtige monumenten en proef de Brabantse gastvrijheid bij de vele tientallen cafés, restaurants en terrassen. Kom thuis in Breda, de Beste Binnenstad van Nederland!

Vertrek abdij: 8.45 u Terug abdij: 19.00 u Prijs: € 13

Vrijdag 23 maart 2012: markten en winkelen te Maastricht

Vertrek abdij: 9.00 u Terug abdij: 19.00 u Prijs: € 13

Dinsdag 10 april 2012: markten en winkelen te Eindhoven (tijdens de paasvakantie)

Eindhoven is écht een winkelstad bij uitstek! Het aanbod is zeer groot en gevarieerd, met voor ieder wat wils. Grote internationale winkelketens worden afgewisseld met speciaalzaken en kleine, unieke winkels. Daarmee staat Eindhoven dan ook garant voor uren shoppen. Maar er is meer: nergens in Nederland vind je zoveel musea en galeries met kunst en design als in Eindhoven. Keuze te over dus.

Vertrek abdij: 8.45 u Terug abdij: 19.00 u Prijs: € 13

Vrijdag 11 mei 2012: Grote dagreis "Fit en gezond met een zoet smaakje"

Eupen – Butgenbach en Luik

Bezoek aan de firma Ortis, een familiebedrijf dat mede aan de grondslag ligt van de moderne fytotherapie (= kruidengeneeskunde). Tegenwoordig begrijpt de moderne wetenschap beter de werkingsmechanismen van planten en kruiden en hun extracten, de talrijke mogelijkheden maar ook de beperkingen die wij bij hun gebruik in acht dienen te nemen. Wij worden verwelkomd met koffie of thee en een gezonde snack. Aansluitend volgt er een filmvoorstelling over de firma en hun productieketen. Tips en adviezen voor een gezondheid 'Puur Natuur', degustaties, vraag en antwoord.

's Middags genieten we van een gezonde lunch om de eigenschappen van sommige kruiden te (her)ontdekken.

Menu:

- ☞☞ Roomsoep met waterkers- en selderijcrème
- ☞☞ Verse zalm of kippenreepjes met Venus kruiden, groenten uit de gezondheidsmoestuin, aardappelen in de schil
- ☞☞ Chocolademousse met gember en paradijsgranen
- ☞☞ Koffie
- ☞☞ Verteringsdrankje op basis van geneeskrachtige kruiden.

Rond 14u30 bezoeken we het chocolademuseum. De geschiedenis van de chocolade trekt aan onze ogen voorbij. Van op de loopbrug boven de productiehal kan je de chocolademakers aan het werk zien. Op het einde van het bezoek maken we kennis met de producten in de degustatieruimte: "La Maison du Chocolat".

Tussen 16u30 en 18u30 kunnen we nog even, op eigen houtje, Luik verkennen. We gaan ook wel even langs het moderne treinstation Liège Guillemins.

Vertrek abdij: 7.00 u Terug abdij: 19.30 u Prijs: € 40

Vrijdag 25 mei 2012: markten en winkelen te Maastricht

Vertrek abdij: 9.00 u Terug abdij: 19.00 u Prijs: € 13

HOUTSNIJWERK

Maandagnamiddag, WAThuis Trienenkant, o.l.v. Leon Kerckhofs.

Wat is kunst en wie is kunstenaar?

Op maandagmiddag tijdens het houtsnijden wordt er heel wat afgefilosofeerd en zijn er zelfs verschillende oplossingen aangeboden voor schijnbaar onoplosbare problemen. Zo zijn er voor de vorming van een nieuwe regering, Brussel-Halle-Vilvoorde, de opwarming van de aarde, de jeugdcriminaliteit en het Palestijnse conflict al pasklare voorstellen naar voren gebracht.

Eén punt blijft nog steeds voor verdeeldheid zorgen en dat voor een schijnbaar gemakkelijke vraag : 'wat is kunst en wie mag zich kunstenaar noemen?'

Uren zijn er over gedebateerd en nog altijd komen wij niet tot een consensus.

Iedereen zegt tegenwoordig dat Google het antwoord geeft op alle vragen.

Ziehier het resultaat van mijn zoektocht:

☞☞Vauvenargues zegt: "De onvolmaaktheid van de natuur is de oorsprong der kunst".

☞☞De grootmeester Picasso zegt zelfs: "Ieder kind is een kunstenaar. De moeilijkheid is er een te blijven als je groot wordt". Dezelfde kunstenaar zei ook: "het geheim van de kunst is daarin gelegen, dat men niet zoekt maar vindt".

☞☞Terwijl de Nederlandse schrijver Harry Mulisch beweert: "Kunst onderscheidt zich van de natuur door haar begrenzing. Betekenis is uitsluitend mogelijk binnen grenzen. Kunst begint bij de lijst".

☞☞De schrijver uit onze contreien Elsschot zegt dan weer: "Kunst mag niet geprobeerd worden. Men probeert een brood te bakken maar men probeert geen schepping. Men probeert niet te baren. Waar zwangerschap bestaat, volgt het baren vanzelf, ten gepaste tijd.

☞☞J. Ciardi heeft de volgende mening: "Moderne kunst is wat er gebeurt wanneer schilders ophouden met naar de meisjes te kijken en zichzelf overtuigen dat ze een beter idee hebben.

☞☞H. Knief geeft dan weer een definitie om even bij stil te staan: "Wie met de kunst trouwt, krijgt de kritiek als schoonmoeder".

☞☞Godfried Bomans zag het dan weer zo: "Kunst en wetenschap zijn als vrouwen: ze willen veroverd worden".

☞☞De genaamde Bern had ook zo zijn gedacht van kunst: "Omdat één man met ijzerdraad een kunstwerk creëerde, daarom is nog lang niet elke prikkeldraad-versperring een kunstwerk.

☞☞Aan een toog zei ooit iemand tegen mij: "Schilders en beeldhouwers beelden de overwinning altijd uit als een vrouw. Zoiets begrijp je pas als je getrouwd bent".

Uit dit alles moet ik besluiten dat de vraag: "Wat is kunst", een vraag is die evenveel antwoorden kent als er mensen op de wereld rondlopen.

We hebben nog veel werk voor de boeg. Maar is dat erg? Maar neen, een reden te meer om op maandagnamiddag te blijven komen naar het houtsnijden.

Een cursist.

JUBILEUM MARC DECROOS

Marc Decroos is sinds 28 augustus 1961 - dus 50 jaar door zijn geloften verbonden aan de abdij van Tongerlo. Reeds 40 jaar werkt hij in de pastoraal en op velerlei andere domeinen in Westerlo en omgeving. En, hij wordt 70 jaar dit jaar.

3 september wordt een bijzondere verjaardagsfeestzaterdag.

In februari 1984 startte hij (samen met een werkgroepje) de eerste cursussen van 't Westels Atelier, toen "Werkzoekendenwerking"! Dat is 27 jaar: geen speciaal Wat-verjaaraar. Maar voor de mensen die in de loop van die 27 jaar gewatterd hebben is er misschien wel reden om mee te feesten en feesten doet hij graag en velen met hem.

Het programma bestaat uit twee delen.

Om 17 u. is er een dank-eucharistieviering;

aan het monument van de Vredesgemeenschap van San José de Apartadó (Colombia), naast het gemeentehuis te Westerlo.

Uiterekend daar, omdat die plaats in de gemeente zowat het 'brandpunt' is van de betrokkenheid van de gemeente en de federatieparochies op het zuiden.

Dit monument is immers een voortdurende verwijzing naar de "Alianza por la paz": het vredesbondgenootschap met San José in Colombia.

Om ± 19 u. avondfeest:

in de feesttent in de Kloosterstraat 91 te Voortkapel.

Met een groep vrijwilligers uit de parochies (vzw Dekenaat Zuiderkempen - Regio Westerlo), en ook uit 't Westels Atelier wordt van 19 tot 21 u. een breugel-barbecue met aansluitend 'tentfeest' georganiseerd.

Iedereen die herinneringen heeft die geankerd liggen in die voorbije 40-50 jaar is uitgenodigd.

Praktisch:

Voor het feest is niet voorzien dat er geschenken gegeven worden.

Wie aan de breugel-barbecue deelneemt, betaalt zijn deel: € 15 (voor kinderen lagere school € 8) voor het eten. Drank is voor ieders eigen rekening.

Mocht de feestavond meer opbrengen dan er kosten zijn dan gaat dit alles naar de aan te leggen bananenplantage van de vredesgemeenschap San José de Apartadó.

Meer info over die voorbije 50 jaar, over de vredesgemeenschap én eveneens over het jubileumfeest: www.marc50.be. (Is ook de gemakkelijkste weg om je aan te melden.)

Inschrijven:

Aanmelden/inschrijven = je naam, adres en telefoonnummer + het aantal deelnemers op een briefje schrijven en vóór zondag 28 augustus 2011 bezorgen op het secretariaat van 't Wat, of nog liever/gemakkelijker: meld je via www.marc50.be.

Voor de eucharistieviering én voor het avondfeest "zonder eten" is het niet zo nodig in te schrijven - altijd welkom -, maar je begrijpt dat het veel zorgen bespaart als we ongeveer weten met hoeveel we er zullen zijn.

Kom je wel mee aan het feestmaal: bezorg diezelfde inschrijving met vermelding van het aantal voor wie barbecue moet voorzien worden én stort het passende bedrag op rek. BE58 7310 1786 8179 Marc Decroos-Marc50, Abdijstraat 40, 2260 Tongerlo, met melding van je naam en je aantal personen. (Inschrijving voor je maaltijd telt pas als je bedrag op deze rekening staat.)

Bananenplantage San José.

Marc wil bij zijn jubileum zelf geen geschenken maar hij wil heel graag dat mensen die toch iets willen geven dat zouden doen voor het bananenproject. Dat kan op de rekening van de KBS: I BAN: BE10 0000 0000 0404 en B I C: BPOTBEB1 van Koning Boudewijnstichting, Brederodestraat 21 te 1000 Brussel. Er is bij de KBS een speciale gestructureerde mededeling voorzien voor het jubileum van Marc:

128/2364/00142

Voor een gift vanaf 40,00 € ontvangt men volgend jaar een attest voor belastingaftrek.

Meer uitleg over dit project en de Alianza por la Paz kan je vinden in de vorige editie van 't WATblad.

ARTISTIEK

Ontmoetingstentoonstelling van 'Pictores Beauvoorde met 't WAT'

15 Mei: een gedenkwaardige zondag

Die zondagmorgen werd ik veel te vroeg wakker. Misschien omdat ik, onbewust, iets gewaar werd dat ik niet hoorde gewaar te worden. Het regende namelijk. Wat zeg ik: het goot! Met bakken viel het uit de hemel en we kregen er nog gratis een klank- en lichtspel bovenop, om het geheel compleet te maken.

Jakkas, wat een pech! Weken en weken geen druppel water en nu, alles grijs en nat. 't Was om heel lelijke woorden te zeggen.

Maar het bleef niet duren. Nee, want toen ik aan mijn eerste kopje thee begon, bemerkte ik aan de horizon een grote lichte band, die al die nare grijzigheid scheen weg te duwen. Zo werd het onverwacht toch nog een mooie dag. Er was wat zon en wat wolken en zo nu en dan zelfs een heel gekke wind. Maar ja, je kunt niet alles hebben hé. We waren al blij dat 't over bleef. Die wind was er echter wel de oorzaak van dat er, later op de dag, helaas enkele creaties sneuvelden. Geen paniek. 't Kan gelijmd worden. We verliezen er ons goed humeur niet bij.

Toen ik die morgen in de abdij aankwam was het daar al een drukte van jewelste. Er werden pakken, dozen en nog van alles uit auto's gesleept en de grote, alom gestelde vraag was: "buiten of niet buiten"? "Binnen is toch veiliger" zei iemand. "Het zal niet meer regenen" beweerde een ander. Op de radio (of was 't de TV?) hadden ze gezegd dat het niet meer zou regenen. Dus, alles kon buiten.

Met goede moed begonnen ze met bakken en doeken te jongleren, om alles zo mooi mogelijk te kunnen tonen. En toen... begon het te regenen, gelukkig niet lang. Alleen maar om te bewijzen dat de weergoden graag een loopje nemen met menselijke ambities. Binnen hingen de meeste schilderijen al op hun plaats. Dat hadden we gisteren middag reeds gedaan en dat scheelde een hele boel aan werk. Ook de afdeling van de houdsnijders was piekfijn, zoals gewoonlijk. Daarnaast hingen de werken van onze West-Vlaamse gasten mooi te wezen en toen was het wachten op de bezoekers.

En die bezoekers kwamen. Eerst enkele aarzelende nieuwsgierigen: 'Is hier iets te doen'? "Mogen we komen kijken"? Ja natuurlijk mocht dat, dat was tenslotte toch de bedoeling. Later kwamen ze met bosjes en soms met hele drommen. Familie, vrienden, kennissen en toevallige passanten en wat nog allemaal. De ganse dag was het een komen en gaan van mensen en toen het bandje van Westelfolk begon te spelen, bleven er nog heel wat hangen ook. De grote, veel gehoorde verzuchting was: "Is hier geen terrasje voor een koele cola of een frisse Tongerlo?"

Neen, helaas niks te terrassen. Voor de doorsnee Vlaming is dat de grote verzoeking. Geen terrasje, geen eten, geen drinken! "Allé mannekens, dat is toch niet mogelijk!" We stuurden ze naar 't Torenhof, maar daar zat het naar 't schijnt stampvol, maar ja, dan waren wij ze wel kwijt.

Gezien mijn twee cursussen, waren mijn stappen verdeeld tussen binnen en buiten. Met andere woorden: ik heb een aardig stukje rondgelopen (was 's avonds hondsmoe). Binnen waren ze aan 't tekenen en schilderen. In de gang werden er potten gedraaid en die activiteiten trekken altijd veel kijklustigen. Buiten zat een uitgelaten stel aan een lange tafel te kleien. Mijn cursisten zowat kennende, was het niet te verwonderen dat er zo'n sfeer van losgeslagen vrolijkheid heerste. Dat werkte aanstekelijk en de mensen bleven staan. Er werden natuurlijk heel wat vragen gesteld: hoe, wat, waar, waarom en wanneer. Ja, ja, we hebben het allemaal nogal moeten uitleggen die dag. Over het WAT, de werking, de vele cursussen en de unieke vriendschappen die hier vaak ontstaan. Sommigen wisten niet wat ze hoorden. Geloofden het haast eerst niet. Zo veel cursussen! En dus ook zo veel lesgevers. Dat kan toch niet, en allemaal vrijwilligers? In een wereld van keiharde business en jacht naar geld, valt zo iets totaal uit de toon. Is niet van deze tijd. Dan kan je de vraag stellen: "wat is dan wel van deze tijd?" Het zou toch ook best mogelijk zijn dat 'wij' van deze tijd zijn en dat die carrièrejagers met hun hart- en maagproblemen, eigenlijk maar wat liggen aan te modderen en hopeloos ten achter zijn. Het is maar hoe je 't bekijkt, nietwaar?

Tijdens onze omzwervingen, van binnen naar buiten, langs andere lokalen en weer terug, heb ik stiekem geluisterd naar de commentaren bij de tentoongestelde werken. Ik mag wel zeggen dat de algemene tendens een was van verwondering en bewondering. Zo iets verwacht men niet van zo'n groepje amateurs. Alsof amateurs niets moois zouden kunnen maken.

Eerlijk gezegd, heb ik in musea al heel wat lelijker dingen zien hangen. Je reinste kleuterschool geklieder (maar dat mag je niet hardop zeggen natuurlijk, want dan ben je een cultuurbarbaar!).

Het was knap, heel, heel knap. Een dikke proficiat voor iedereen. Telkens weer valt het me op wat een ongelooflijk talent er onder de mensen leeft.

Ik heb niet alleen veel rondgelopen maar ook oneindig veel gepraat. Wat maakt dat ik me enorm geamuseerd heb, want dat is iets dat ik heel graag doe. Beter nog, luisteren naar wat de anderen te zeggen hebben. Door te praten leer je andere mensen kennen en soms komen er weer nieuwe vriendschappen uit voort. Leuk toch.

Ik weet dat er in de cursussen van 't WAT heel wat afgepraat wordt. Hoorde, dat zelfs bij de taalcursussen de juf of de meester, ze wel eens tot de orde moet roepen. Die twee gekke groepen van me gaan geregeld uit de bol. Heb hen al eens vergeleken met een regelrecht kippenhok. Joligheid troef en eerlijk, zou ik niet willen dat 't anders was. Want toch, er wordt ook heel hard gewerkt en dat zag je wel bij de opendeur.

Zelfs de eerstejaars hadden geweldig hun best gedaan. Heel wat mensen waren zo verbaasd te horen dat deze cursisten daarvoor nog nooit getekend hadden. Ik kwam ook te praten met enkele mensen van de Westhoek. Was tof en vermits we onze universele taal gebruikten, was er geen Babelse spraakverwarring. Die moet er naar 't schijnt toch geweest zijn, want later hoorde ik vertellen, dat iemand van hen naar een paar stoelen was komen vragen en dat men eerst geen flauw idee had waarover hij het eigenlijk had. Grappig toch, dat in zo'n klein stukje grond als Vlaanderen, het al mogelijk is dat oost en west elkaar niet verstaat.

Ik vond het een erg geslaagde dag. Er was een heel toffe sfeer en Westelforik zorgde voor de nodige ambiance. Ook die zijn heel goed. Er zijn blijkbaar toch veel goede dingen in groot Westerlo.

Alleentja, dat terrasje hé.

Hilde

Nog enkele getuigenissen van cursisten:

- Amaai, 's morgens die regen, dat begint hier goed! Nog vlug eitjes naar de paters dragen! Ja, tegen den tien kwam het zonneke piepen dus hebben we onze keramiek toch maar gepresenteerd op de gazon! En ja, daar waren onze eerste bezoekers al! Veel volk is ons komen bezoeken en onze werkjes bewonderen. Maar ... plots een kleine rukwind, en ...daar vielen enkele van onze creaties, spijtig maar, niets aan te doen. Dat wordt plakwerk de volgende weken.
- We mochten die dag heel wat kijklustigen verwelkomen. Het aanbod was zeer ruim en divers, gezellig omkaderd door het muzikale gezelschap. Het enige wat we gemist hebben was een natje (en een droogje) voor exposanten en bezoekers.

FIETSEN

Dinsdagnamiddag, WAThuis Trienenkant, o.l.v. Frans Haemhouts en Jos Van Hout.

DE VELO BEDEVAART

Dinsdag, 24 mei 2011

Evenals andere jaren gaan we met onze velo-club ook nu weer een dagje naar Scherpenheuvel om o.a. een kaarsje te branden met een persoonlijke intentie. Het weer is goed, wel wat wind maar ook een zonnetje, welke in de loop van de dag steeds meer voor ons gaat schijnen.

We verzamelen aan 't WAThuisTrienenkant om 9.30 uur, een paar sluiten zich nog bij ons aan in Westerlo waardoor we met een gezellige groep van 24 man op pad kunnen gaan.

Het is even zoeken naar een koffiestop welke open is op dinsdag en op dit uur en na zo'n 25 km vinden we 'De Spellenhut' in Testelt. Maar vlak daarvoor raakt onze kapitein Jos gekwetst, iets aan zijn rechter-scheenbeen, het bloedt en Gaby weet het goed te verzorgen. Met nog als extra een zakdoek er omheen geknoot kan hij gelukkig weer voort.

Zo'n lekker bakkie doet toch deugd, we kunnen er weer tegen aan!

Om +/- 12.00 uur zijn we op de plaats van bestemming en mogen we onze fietsen, zoals gewoonlijk, bij de nonnekes stallen, waarvoor onze hartelijke dank, wat een luxe!

En dan gaat een ieder zijn eigen weg, een lekkere lunch is daarvoor een goed begin.

Dit jaar is er wel iets bijzonders te zien, niet alleen aan de buitenkant waar (eindelijk) de steigers zijn verdwenen, maar in de basiliek zelf is een geschenk van de Paus (2/2/2011) te bewonderen n.l. de GOUDEN ROOS, tentoongesteld achter glas, al is het wel aanschuiven in de rij om tot daar te geraken.

In de diverse winkels en op 'n terrasje lukt het prima om onze tijd door te brengen tot we om 15.00 uur weer verzamelen bij onze fietsen.

De terugtocht kan beginnen, op naar het Vossenhol in Averbode.

Op het terras, lekker in het zonnetje smaakt een (fris-) drankje prima!

Maar we moeten nog verder, we zijn nog niet thuis!

Dus allee, daar gaan we weer, de laatste kilometers.

Beetje bij beetje wordt de groep op het laatst kleiner, ieder neemt zijn eigen weg richting huis, maar denklijk kunnen we wel stellen dat een ieder rond half 6 en met zo'n 50 km op de teller weer thuis is en terug kan kijken op een gezellige velo-trip en een heel geslaagde dag. Jammer dat we nu weer een jaar moeten wachten.

Onze dank gaat vooral uit naar Jos en Frans, maar ook naar alle anderen, want uiteindelijk maken we toch samen de gezellige sfeer in onze groep!

We hopen dan ook nog vele mooie kilometers samen met jullie af te mogen leggen.
Ger en José Vrouwe

DE RTIG JAAR WERELDWINKEL

Er was eens een winkeltje lief. Het was maar klein, maar het voelde zich toch erg groot. Het kleine winkeltje had immers haar hart verbonden met heel de wereld.

En daarom, noemde het zichzelf 'Wereldwinkel'.

Zo vaak had ons winkeltje in verre landen gekeken en gezien hoezeer arme mensen werden gebruikt om de rijken der aarde nog rijker te maken en zelf arm te blijven. Daardoor was het soms heel erg triestig geworden, want het vond dit helemaal niet juist. "Nee", had het op een keer tegen zichzelf gezegd, "ook al ben ik maar klein, ik wil alleen zaken verkopen die voor iedereen rechtvaardig zijn". Daarom betaalde het aan haar vriend de cacao'er een goede eerlijke prijs voor zijn cacao. En dat deed het ook aan de wijnmaker en aan de rijstteler en aan de koffie'er en aan al die anderen waar ons winkeltje haar producten ging kopen. Dit maakte het winkeltje steeds meer gelukkig. Het voelde zich helemaal niet alleen in de wereld. "Ik heb een grote familie", dacht het bij zichzelf en iedere dag zette het een bord aan de deur met de woorden "welkom". Het winkeltje maakte een grote vlag en hing die buiten aan de straat, zodat alle mensen goed konden zien waar ze moesten zijn als ze lekkere chocolade wilden kopen, of geurige koffie en honing voor 't ontbijt, of lekkere wijn voor een glaasje bij het avondeten, of een mooi cadeautje voor iemand die je heel graag ziet.

De mensen die in het straatje voorbij kwamen konden maar moeilijk weerstaan aan zulke uitnodigende vriendelijkheid en voorzichtig kwamen ze de trapjes opgeklommen tot bij het deurtje om te kijken wat ons winkeltje allemaal te bieden had. Al snel ging het verhaal van mond tot mond over de eerlijke handel die het trachtte te voeren. Het maakte de harten van de mensen warm en steeds meer kwamen ze er hun spullen kopen en voelden ze zich ook een beetje deel van de grote familie van ons winkeltje. Ja, zelfs de gemeente koos uiteindelijk voor de eerlijke producten die in het winkeltje werden verkocht en na verloop van tijd noemde ze zich 'gemeente van eerlijke handel'. Of liever, ze zeiden het in het Engels zelfs, 'Fair Trade gemeente' en iedereen was erg fier.

Zo verstreken de jaren tot op een keer er iets heel bijzonders gebeurde. Zoals naar goede gewoonte kwam de koffiezetvrouw van de dorpschool op woensdag in het winkeltje de koffie kopen die de onderwijzers tijdens de pauze zo graag dronken. "Wat is hier gaande?", vroeg ze bij het binnenkomen. Het winkeltje had haar deur helemaal volgehangen met kleurige slingers en er hingen papieren bloemetjes aan de winkelrekken. En dat was niet alles, het winkeltje had zelfs een feestneus opgezet en een hoedje met glinsterende sterretjes. Het keek ondeugend en met blozende kaakjes zei het stilltjes: "Ik ga feest vieren, ik ben jarig". De oogjes van het winkeltje schitterden van geluk, en dat geluk wilde ze heel graag delen met iedereen.

Daar zou de koffiezetvrouw wel even mee helpen. Want, zij babbelde erg graag en vertelde het grote nieuws alvast door aan de weduwe van de vroegere secretaris en aan de goed gevormde bakkersvrouw en aan die van de groentekar met haar groene ogen en

al gauw wist iedereen in de verre omgeving dat ons winkeltje jarig was en daarom graag een feest wilde bouwen.

Allemaal waren ze blij voor het kleine winkeltje en ze zouden het eens leuk verrassen.

Stiekem werd er een groot feest opgebouwd in een reusachtige zaal, versierd met bloemen en vlaggen. Iedereen werkte hard mee om er iets heel mooi van te maken. Er werden lekkere fruitsap en heerlijke wijn aangevoerd en vele handen maakten verrukkelijke hapjes, alles met producten van eerlijke handel. Dit zou nog eens een feest worden! Uit het verre Brussel kwamen zelfs trommelaars om met hun trommelmuziek de mensen te vermaken. Iedereen werd er vrolijk van.

Toen alles klaar was ging de koffiezetvrouw weer naar ons winkeltje. Ze stond voor de toonbank en knipperde stiekem met haar ogen. "Zo winkeltje", sprak ze, "ik zou je iets willen laten zien, heb je even tijd voor me?" Het was toch bijna sluitingstijd en het winkeltje wilde de koffiezetvrouw wel een pleziertje doen. Het was immers haar gewoonte om mensen pleziertjes te doen. Nog even deed het een mooi halssnoer om met vele kleurtjes. Dat had het zichzelf cadeau gedaan uit haar eigen kast met lichtjes. Het sloot haar deurtje en samen wandelden ze door de drukke straten naar de plek die ze nu nog niet kende. Wat was er veel volk op straat, en wat zagen al die mensen er zo feestelijk uit! "Leuk", dacht het winkeltje, "iedereen lijkt vrolijk op mijn verjaardag". Na een tijdje kwamen ze aan bij de feestzaal. Ons winkeltje wist niet wat haar overkwam. De trommelaars begonnen te slaan op hun trommels en de kurken vlogen door de lucht en iedereen begon uit luide borst te zingen "Lang zal het leven, lang zal het leven, lang zal het leven in de gloria..."

Kleine traantjes zochten hun weg uit de oogjes van het winkeltje. "Ja", dacht het, "ik ben echt een grote winkel geworden." "Kijk eens hoeveel mensen mij graag zien". Het winkeltje kreeg een groot glas met bruisende wijn en dronk het helemaal leeg. "Hoera!" riep het en het hield van het leven.

P.D.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

- Wij zijn volop bezig met het samenstellen van het nieuwe programma voor het schooljaar 2011-2012. Begin augustus worden de nieuwe programmaboekjes verstuurd met alle nodige informatie. Ook de website: www.hetwestelsatelier.be zal zo vlug mogelijk aangepast worden.
- De voorafinschrijvingen lopen van maandag 29 augustus t.e.m. donderdag 1 september 2011 telkens van 10.00 u tot 15.00 u in het WAThuis Abdij.
- Op vrijdag 2 september 2011 is er naar jaarlijkse gewoonte een vergadering voor alle buitenwijken, de uitnodigingen worden in augustus verstuurd.

-
- De lessen hervatten vanaf maandag 5 september 2011.
 - Op zaterdag 3 september 2011: groot jubileumfeest Marc Decroos, iedereen is welkom.
 - Op vrijdag 14 oktober 2011: verrassingsreis voor alle lesgeevenden, bestuur en helpers. Meer info volgt later.

WIE SCHRIJFT WAT?

Om ons volgend krantje ook interessant en boeiend te maken roepen we de deelnemers van volgende cursussen op om een artikel(tje) te schrijven . Het hoeven geen meesterwerken te zijn, dat mag natuurlijk!

We zijn al heel blij met een kort (maar liever lang) verslag van jullie ervaringen binnen het WAT. Ook interessante belevenissen, leuke verhalen of wetenswaardigheden zijn welkom.

We verwachten jullie relaas uiterlijk tegen half september 2011.

Graag per mail: twestelsatelier@hotmail.com., handgeschreven teksten zijn steeds welkom op het secretariaat t.a.v. Greet.

Tekenen en Schilderen (Frieda)
Pottenbakken/boetseren (Simonne en Jeanne)
Reiki (Marie-Louise)
Fito-gym (Annie)
Engels Conversatie (George)
Spaans (Emmanuel)
Engels (Fons Slaets)
Haartooi (Annie)
Engels Conversatie (Jos)
Frans (Francine)
Duits 1 (Walter)
Kleding (Ria)

Dank bij voorbaat aan alle tekstschrijvers.

Ook Walter Mols wil ik nog in 't bijzonder danken voor de kunstige ontwerpen voor het voorblad van ons WATblad.

Jullie maken ons krantje tot een echt WATblad.

Greet

I NHOUD – COLOFON

Edito	2
Country line beginners	3
Creatief Veerle.....	4
Creatief Oosterwijk.....	5
Duits 2	6
Kunstgeschiedenis.....	7
Meditatie.....	7
Bloemsierkunst	8
Spiegelogie	11
Familienieuws.....	12
Pottenbakken/boetseren.....	13
Reizen met 't WAT	14
Houtsnijwerk	17
Jubileum Marc Decroos	18
Artistiek	20
Fietsen.....	23
Dertig jaar Wereldwinkel	24
Belangrijke mededelingen	25
Wie schrijft wat?.....	26
Inhoud-colofon	27
Sponsoring	28

Werkten mee aan dit nummer:

Teksten: lesgevende(n) en cursisten van desbetreffende groep, het Watteam

Tikwerk en lay-out: het Watteam

Voorblad: Walter Mols

Drukwerk: Marjakopie

Raap- en vliegwerk: het Watteam

Artikels, berichtjes, aankondigingen, zoekertjes... voor het volgend nummer te bezorgen op het secretariaat **tegen half september**.

Het Watblad is een uitgave van het Westels Atelier, Abdijstraat 40 D, 2260 Tongerlo.

Secretariaat: 014/54.44.86

Trienenkant: 014/23.40.60

www.hetwestelsatelier.be

twestelsatelier@hotmail.com

Het secretariaat is open tijdens de schooldagen van maandag tot vrijdag telkens van 8.00 u tot 16.00 u, woensdag slechts tot 12.00 u.

Gesloten op woensdagnamiddag en schoolvakanties.